

จอห์น ดูย

จอห์น ดูย (John Dewey) เป็นนักปรัชญา และ นักการศึกษาคนสำคัญคนหนึ่ง ของสหรัฐอเมริกา ทฤษฎีทางการศึกษาของท่านผู้นี้ นอกจากมีอิทธิพลต่อการจัดการศึกษาในสหรัฐอเมริกาเป็นอย่างมากแล้ว ยังแพร่หลายไปสู่ประเทศต่างๆ เกือบทั่วโลก จนกระทั่งได้รับสมญาว่า บิดาแห่งการศึกษาคนใหม่ หรือเรียกกันอีกอย่างหนึ่งว่า บิดาแห่งการศึกษาลัทธิพิพัฒนานิยม

จอห์น ดูย เกิดเมื่อวันที่ ๒๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๔๐๒ ณ เมืองเบอร์ลิงตัน (Burlington) รัฐเวอร์มอนต์ (Vermont) บิดาเป็นเจ้าหน้าที่พัสดุของเมืองนั้น

การศึกษา จอห์น ดูย เข้าเรียนโรงเรียนประถมศึกษา และมัธยมศึกษาในเมืองเบอร์ลิงตัน รายงานการศึกษาในระดับนี้ไม่มีอะไรเด่น หรือสื่อให้เห็นแวบของอัจฉริยะเลย สมัยนั้นเมืองเบอร์ลิงตัน เป็นเมืองเล็กๆ ในชนบท มีประชากรประมาณ ๑๐,๐๐๐ คน จอห์น ดูย เจริญเติบโตขึ้นท่ามกลางชีวิตชนบทเหมือนเด็กหนุ่มทั่วไปของเมืองนั้น ชอบเล่นกีฬาทุกชนิดที่เด็กหนุ่มราวคราวเดียวกันสนใจ แต่ก็ไม่มีความสามารถดีเด่นในด้านกีฬาใดเลย

เมื่อเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยเวอร์มอนต์ (University of Vermont) ตอนปีแรกๆ นั้นยังมีได้แสดงความเป็นอัจฉริยะแต่อย่างใด ต่อมาเมื่อได้มีโอกาสศึกษาเรื่องปรัชญาของนักปรัชญาหลายๆ ท่าน ทำให้หันมาสนใจปรัชญาอย่างจริงจังมากขึ้น จนกระทั่งได้คะแนนยอดเยี่ยมในวิชาปรัชญา จอห์น ดูย เรียนสำเร็จได้ปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัยเวอร์มอนต์ เมื่อ พ.ศ. ๒๔๒๒ มีอายุเพียง ๒๐ ปี ต่อมาได้เข้าศึกษาต่อ ณ มหาวิทยาลัยจอห์นส์ ฮอปคินส์ (Johns Hopkins University) ในเมืองบัลติมอร์ (Baltimore) ได้ศึกษาทางด้านปรัชญาอย่างมาก ณ ที่นั้น จนกระทั่งสำเร็จได้รับปริญญาคุณวุฒิบัณฑิต (Ph.D.) เมื่อ พ.ศ. ๒๔๒๗

ชีวิตการทำงาน เมื่อ จอห์น ดูย สำเร็จปริญญาตรีแล้วได้ไปเป็นครูสอนในชนบททางส่วนกลางของภาคตะวันตก (Middle West) อยู่ระยะหนึ่ง หลังจากศึกษาต่อจนได้ปริญญาเอกแล้วได้เข้าเป็นอาจารย์ในมหาวิทยาลัยต่างๆ ดังนี้

พ.ศ. ๒๔๒๘-๒๔๓๑ มหาวิทยาลัยมิชิแกน (University of Michigan)

พ.ศ. ๒๔๓๑-๒๔๓๒ ย้ายไปสอนที่มหาวิทยาลัยมินเนโซตา (University of Minnesota)

พ.ศ. ๒๔๓๒-๒๔๓๗ กลับไปประจำมหาวิทยาลัยมิชิแกนอีกครั้งหนึ่ง

พ.ศ. ๒๔๓๗-๒๔๔๗ ย้ายไปประจำ ณ มหาวิทยาลัยชิคาโก (University of Chicago)

พ.ศ. ๒๔๔๗-๒๔๗๓ ไปประจำ ณ มหาวิทยาลัยโคลัมเบีย (University of Columbia)

จอห์น ดูย เกษียณอายุใน พ.ศ. ๒๔๗๓ เมื่ออายุ ๗๐ ปี ณ มหาวิทยาลัยโคลัมเบีย และได้รับแต่งตั้งให้เป็นศาสตราจารย์เกียรติคุณ (Professor emeritus)

ในระหว่างที่ปฏิบัติงานอยู่ในมหาวิทยาลัยนั้น ท่านเคยเดินทางไปบรรยาย ณ มหาวิทยาลัยปักกิ่ง ประเทศจีน ๒ ครั้ง เมื่อ พ.ศ. ๒๔๕๕ และ พ.ศ. ๒๔๗๕ และใน พ.ศ. ๒๔๖๗ ได้เขียนรายงานเกี่ยวกับการปรับปรุงโรงเรียนในประเทศตุรกี

แนวคิดบางประการทางการศึกษาและทางปรัชญา ความคิดทางการศึกษาและทางปรัชญาของจอห์น ดูย เริ่มปรากฏและเป็นที่สนใจของสาธารณชนในระหว่างที่ดำรงตำแหน่งเป็นผู้อำนวยการโรงเรียนทดลอง (Experimental school) ณ มหาวิทยาลัยชิคาโก ทฤษฎีทางการศึกษาที่สำคัญของจอห์น ดูย มักจะกล่าวถึงกันในนามของวลีที่ว่า เรียนโดยการกระทำ (learning by doing) ในขณะที่สมัยนั้นนักการศึกษาส่วนใหญ่ยังมีความเชื่อในทฤษฎี

ทางการศึกษาที่ยึดถือกันมาอย่างเข้มงวดกดขี่ตามแบบ
 ทางการจัดการศึกษาซึ่งใช้อยู่ในทวีปยุโรปที่เรียกกันว่า
ลัทธิอิตาเลียปไตย (Authoritarianism) บทเรียน
 ส่วนใหญ่เรียนด้วยการท่องจำ วิชาการส่วนใหญ่ที่สอนให้
 แก่นักเรียนนั้น นักเรียนมักจะไม่ได้นำไปใช้ในชีวิตจริง
 และนักเรียนมีความสนใจน้อย จอห์น ดุย ค้นหาวิธีที่จะ
 เปลี่ยนแปลงวิธีการเหล่านี้ จอห์น ดุย กล่าวว่า "การศึกษา
 คือ กระบวนการของชีวิต...ปัจเจกบุคคลจะต้องเรียนรู้
 เพื่อการเจริญของงานชิ้น และเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดี
 ขณะที่โลกกำลังเปลี่ยนแปลง" จอห์น ดุย มีความเห็นว่
 การศึกษาจะต้องช่วยฝึกอบรมเด็กๆ ให้เข้าไปมีส่วนร่วม
 ในสังคมที่เขาอาศัยอยู่ ซึ่งต่อไปข้างหน้าเขาจะต้องโต
 เป็นผู้ใหญ่อยู่ในสังคมนั้น ๆ อย่างไรก็ตาม ในตอนแรกๆ
 ทฤษฎีทางการศึกษา และวิธีการใหม่ๆ ของจอห์น ดุย
 ก็ถูกวิพากษ์วิจารณ์อย่างหนัก แต่กลับเป็นที่ยอมรับโดย
 ทั่วไปในกาลต่อมา

ในด้านปรัชญา จอห์น ดุย เป็นนักปรัชญาลัทธิ
 ปฏิบัตินิยม (Pragmatism) หรือที่ทางปรัชญาการ-
 ศึกษาเรียกว่า ปรัชญาการศึกษาลัทธิพัฒนานิยม (Pro-
 gressivism) ซึ่ง มุ่งเน้นความสำคัญของประสบการณ์
 การเรียนรู้ และ พยายามอย่างยิ่งที่จะ เชื่อมโยงความคิด
 ทางปรัชญา และความคิดทางการศึกษาเข้าด้วยกัน จอห์น
 ดุย พยายามเผยแพร่ความคิดเรื่องการศึกษาแบบพัฒนา-

การ จนกระทั่งเป็นที่ยอมรับกันทั่วโลก อนึ่ง จอห์น ดุย
 เป็นผู้ที่เลื่อมใสในระบอบประชาธิปไตยเป็นอย่างยิ่ง โดย
 ถือว่า ประชาธิปไตยนั้นเป็นคุณค่าพื้นฐานของจริยธรรม
 (primary ethical value) จึงพยายามอย่างยิ่ง
 ที่จะวางหลักการปฏิบัติงานต่างๆ แบบประชาธิปไตยพร้อมๆ
 ไปด้วยกับการส่งเสริมให้มีเสรีภาพทางวิชาการ และพยายาม
 ให้มีผลต่อการปฏิรูปทางด้านการเมืองด้วย

จอห์น ดุย ใช้บันปลายชีวิตในการเขียนหนังสือ
 และตำราต่างๆ ดังนั้นท่านจึงมีงานเขียนเป็นจำนวนมาก
 ที่สำคัญ ๆ ได้แก่ Psychology (๒๔๓๐), The
 School and Society (๒๔๔๒ แก้ไขปรับปรุง ๒๔๕๘),
 Ethics (เขียนร่วมกับ James H. Tufts พ.ศ.
 ๒๔๕๑), Democracy and Education (๒๔๕๕),
 Reconstruction in Philosophy (๒๔๖๓), Human
 Nature and Conduct (๒๔๖๕), Experience
 and Nature (๒๔๖๘), The Quest for Certainty
 (๒๔๗๒), Art as Experience (๒๔๗๗), Logic:
 the Theory of Inquiry (2481), Freedom
 and Culture (๒๔๘๑), และ Problems of Men
 (๒๔๘๔) เป็นต้น

จอห์น ดุย ถึงแก่กรรม เมื่อวันที่ ๑ มิถุนายน พ.ศ.
 ๒๔๕๕ ณ เมืองนิวยอร์ก รวมอายุ ได้ ๕๓ ปี

วรวิทย์ วตินสรากร

บรรณานุกรม

- อบรม สตินภบาล และจรรยา สนั่นเมธิต **ชีวประวัตินักการศึกษา นักจิตวิทยาและนักปรัชญา** โอเคียนสโตร์ ๒๕๑๘
 Bridgwater, William and Kurtz Seymour. "John Dewey", The Columbia Encyclopedia.
 3rd ed. New York, Columbia University Press, 1963.
 Grollier. "John Dewey", The New Book of Knowledge. Volume 4. New York, Grollier Inc.,
 1966.